

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚੇ ਰਹੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗ ਲੋ, ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿੰਦੇ ਲਾਲ ਕਦੀ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉਤਰ:- ਜਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਹੀ ਓਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਹਿ ਸਰਵਸਿਬਲ ਜੋ ਫਰਮਾਂਬਰਦਾਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ, ਕਦੀ ਵੀ ਮਨਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਤਾ ਪਤਿ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟੀ ਕੀਸੀ ਦੀ ਸੀ? ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਕੀਨੀ ਉਚ ਮੰਜ.ਲਿ ਹੈ। ਅਜਹਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕੋਈ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਉਚ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਬੜੀ ਉਚੀ ਮੰਜ.ਲਿ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਰਿਫ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਨੀ ਦੁਸਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੀ ਗਾਰੰਟੀ ਤੇ ਚੱਲ ਸਕੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਮੈਂ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਵੇਖੋ ਮਾਲਾ ਕੀਨਿਆਂ ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਕੀਨੀ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਿਫ 8 ਦੀ ਵਸੰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਹੈ, ਕਰਦੇ ਦੂਜਾ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ ਕਵਿੰ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੀਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ, (ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ)। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਸਕਣ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਾਵਣ ਮੱਤ ਤੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨੀ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬਰਿਲੇ ਹੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਲਾਲ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਹ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਹੀ ਓਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕੀਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਹਿ ਲਵ ਦੈਵੀ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ, ਭੈਣ - ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦਾ ਰੀਚਕ ਮਾਤਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਰੰਟੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੀਨਾ ਲਵ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਚੰਗਾ ਹੀ ਸੁੱਟ ਦੀਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਡੀਗਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਡੀਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਖਾਮੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਹਨ ਕਰਦੇ ਦੂਜਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕੀਨਾ ਉਚ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੀਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਕੀਨੀ ਦੁਸਤਰ ਹੈ। ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਂਬਰਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸੱਖਿ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਹੱਥ ਵੀ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚਲਣ ਵੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕੀਨਾ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਸਮ ਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਉਹ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਕਸਿ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਪਹਿਲੇ ਬੱਪੜ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਹੈ ਕਾਮ। ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁੱਸਾ, ਲੋਭ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਮੋਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੀਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਭ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਲੋਭ ਹੈ ਨਾ। ਚੋਰੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਅਸੀਂ ਅਜਹਿ ਕੰਮ ਕਵਿੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਉਲਟੇ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀਨਾ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਫਰਿ ਵੀ ਆਦਤ ਮੀਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੈਟਰ ਦਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕੀ ਕਰੇ, ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਪਵੇ। ਕੀਨੀ ਸੈਟਰਜ਼ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਕਿਰਾਤ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫਰਿ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤਾ ਕਹਾਉਣਾ ਬੜਾ ਦੁੱਖ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਫਰਿ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਜਰੂਰ ਚੱਲਾਂਗੇ, ਪਰ ਚਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਾਲਾ ਵੇਖੋ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾ। ਕੀਨੀ ਵੱਡੀ ਮੰਜ.ਲਿ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਫਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ - ਸੱਚ ਤਾਂ ਬਠੂ ਨੱਚ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਚਲਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਤੀਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਡਾਂਸ ਕਰਨਗੇ। ਸਤੀਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦਾ ਡਾਂਸ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਰਾਸ ਲੀਲਾ, ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਂਛੇ ਰਾਮਲੀਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ ਰਾਸ ਲੀਲਾ ਹੈ ਕੀਕੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੱਥ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਕਵਿੰ ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਪਾਂਛੇ ਸਭ ਭੂਤ ਚਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਸ ਵੱਚ ਵੀ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਬੈਠ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚ ਭਾਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਸਿੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ ਮੱਖਣ ਚੁਰਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ। ਅਕਾਸ਼ਰ, ਬਕਾਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਇਹ ਕੀ। ਬਸ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਝੂਠ। ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਤੀ ਨਹੀਂ। ਫਰਿਰ ਰਸਤਾ ਕੀ ਦੱਸਣਗੇ! ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਭ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤੰਤਿ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਭ੍ਰਾਂਸ਼ਟਾਰਾ ਦੀ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਸਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੁਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ। ਪਰ ਫਰਿਰ ਕਹਾਂ ਦੰਦਿ ਹਨ - ਉਥੇ ਵੀ ਰਾਵਣ, ਕੰਸ, ਜਰਾਸੰਧੀ ਆਦਿ ਸਨ। ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਵੰਤਰ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸਨ ਨਾ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਫਰਿਰ ਵਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਵਿੰਦੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਕਵਿੰਦੇ ਵੱਧੋਗੀ। ਬੱਚੇ ਕਵਿੰਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਮੰਦਰਾਂ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਘਰ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਦੀ ਗੱਲ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੀ। ਪਵੰਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਵਾਹ! ਇਸ ਦੇ ਬਗੈਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿੰਦੇ ਚੱਲੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿੰਦੇ ਚਲਦੀ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ ਕਾਓਂਕੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵੱਚ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਖੀਰ ਮੌਤ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਰਿਰ ਟ੍ਰਾਂਬਿਊਨਲ ਵੱਚ ਸਭ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਕੇ ਫਰਿਰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦਾ ਦਾਗ ਲੱਗ ਜਾਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵੱਚ ਪੜ੍ਹੇਗਾ। ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਨਾਪਾਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਵੀ ਗੰਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਚਲਿ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਾਰਦ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਾ ਹੈ ਨਾ - ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਆਇਨੇ ਵੱਚ ਵੇਖੋ। ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੰਦਰ ਮਸਿਲ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੀਥੇ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਪਿਰੇ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਭਟਕਦਾ ਹੈ? ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯੋਗ ਤੇ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਹੀ ਨਰਿਕਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ। ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ ਸਾਖਿਅਿਆ। ਸਰਿਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਅਜਹਿਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਹੀ ਰਹਿਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਹਾਂ ਦੰਦਿ ਹਨ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵੀਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਾਂ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹੋ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਾਓਂਕੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਬਾਪ ਸਾਖਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਖਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਭੁਹਾਡਾ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਸ ਹੋਮ ਉਹ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਆਵਾਂਗੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਰਹੋ। ਭੁੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਮਾ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਇਹ ਬੱਚਾ ਸ਼ਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਬੋੜੀ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਭੱਜਿਆ ਹੈ ਕਾਓਂਕੀ ਚਲਿ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸਮੁੱਖ ਜਾਕੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂ। ਕੀਨਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਗਿਰਾਫ਼ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਵਕਿਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਵਾਹ ਬੱਚਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬੋੜੀ ਜਹਿੰ ਭੁੱਲ ਦੀ ਸ਼ਮਾ ਲੈਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕੀ ਭੁੱਲ ਦੱਸਕੇ ਸ਼ਮਾ ਲੈ ਲੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਵਰਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਰਿਰ ਡੰਗ ਪੈਣਗੇ। ਮੁੱਖ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਬੱਚ ਸਕਣਗੇ। ਜਸਿ ਯੋਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਮੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਇਹ ਜਵਿੰ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਕਸਿ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਕਵਿੰਦੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਕੀਨਾ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਫਰਿਰ ਰਾਜ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕਵਿੰਦੇ ਵਕਾਰਾਂ ਵੱਚ ਫੱਸੇ। ਕਸਿੰਦੇ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਚੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵੱਚ ਜੱਦ ਵੈਸ਼ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਨੇ ਰਾਜ ਖੋਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਫਰਿਰ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜੱਤ ਪਾਕੇ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਕਸਿੰਦੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵੱਚ ਵੀ ਕਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਨੌਕਰ ਵੀ ਬੜੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਪਏ ਰਹਿਣ, ਕਈ ਇੱਕ ਵੀ ਚੁੱਕਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੇਠ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਬੀਆਂ ਛੱਡ ਗਏ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਲਈ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅਜਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਵਿਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਮਾਲਾ ਦਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿਰ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਗੇ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਇਹ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਜ਼ਲਿ ਸਾਰੀ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ। ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਪਕੜ ਯੋਗ ਲੁਗਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦੰਦੀ। ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਰਨ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਡਰ ਰਹੇ। ਜਵਿੰ ਇਹ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੋ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੀਥੇ ਨਾ ਕੀਥੇ ਫੱਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿਣ ਤੇ ਛੱਡਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੀਤ ਵੱਚ ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਈ ਇਵੇਂ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਨਾ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਕਸਿੰਦੇ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਬੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਫਰਿਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਾਓਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਾਫ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੋੜਾ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਰਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਰਿਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਰਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਣਗੇ। ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਤਾਂ ਤੋਬਾ - ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਕੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਬੋੜੀ ਹਨ। ਅਰੇ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵੱਚ ਵੀ ਉਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਦਾ ਇਵਜ ਦੰਦਿ ਹਨ। ਸਾਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ

ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਠਨਿ ਸਜਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੋਨੋਂ ਕੰਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸੱਚ ਖਾਣਾ, ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ, ਸੱਚ ਪਹਿਨਣਾ... ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੱਦਕੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਗੱਲ ਵੱਚ ਸੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਸੱਚ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਸ੍ਰੀਮਤ ਵੱਚ ਮਨਮਤ ਜਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਮਕਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਸ ਗਰੰਟੀ ਵੱਚ ਪੱਕਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇਸ ਹੀਰੇ ਤੁਲ੍ਹਾ ਯੁਗ ਵੱਚ ਹੀਰਾ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਹੀਰੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:
ਜਵੇਂ ਜੋਹਰੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀਰੇ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਜਊਲਰਜ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਪੱਥਰ ਦੇ ਵੱਲ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।
ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਸਿਸ਼ਤਾ ਤੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਵੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਵੀ ਹੀਰੇ ਤੁਲ੍ਹਾ ਯੁੱਗ। ਪਾਰਟ ਵੀ ਹੀਰੇ, ਯੁਗ ਵੀ ਹੀਰੇ ਤੁਲ੍ਹਾ, ਤਾਂ ਹੀਰਾ ਹੀ ਵੇਖੋ ਤੱਦ ਆਪਣੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਰਿਨਾਂ ਸਭ ਵੱਲ ਫੈਲਾ ਸਕਣਗੇ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਇਸੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵਸਿਸ਼ ਅਟੈਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਅਜਹਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਨੂੰ ਹੀ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਜਾਂ ਵਸਿਵ ਨੂੰ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵ - ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰੋ।
